

ਯਥੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਰਯੂਰ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ, ਯਥੀਲਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੈਡਾ ਰਾਮ ਅਤੇ 4 ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ ਨੰ. 418.

ਰੋਡ ਯਾਫ ਸਿਵਲ ਯਰੇਮੀਜਰ (1908 ਦਾ ਯੈਰਟ V)-ਮੈਰਸਨ 11, 47 ਅਤੇ ਯਾਰਡਰ XX ਨਿਯਮ 14 ਯਰੀ-ਯੈਥਮਨ ਡਿਰੀ-ਯਰੀ-ਯੈਥਟਰ ਨੂੰ ਯਰਾਥਰਟੀ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਰਦੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ-ਯਰੀ-ਯੈਥਟਡ ਦੀ ਯੂਰਵ-ਯਰਬੰਧਰ ਦੁਯਾਰਾ ਵਿਰੀ ਸੰਥੱਤੀ-ਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਟਾਈਟਲ ਯਾਮ ਰਦਦਾ ਹੈ-ਮੈਰਸਨ 47 ਰੀ ਅਜਿਹੇ ਤਥਾਦਲੇਰਰਤਾ ਦੁਯਾਰਾ ਰਬਜੇ ਲਈ ਮੁਰੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਰਦਾ ਹੈ, ਰੀ ਡਿਰੀ-ਯਾਰਰ ਦਾ ਰੋਈ ਯਰਤੀਨਿਯੀ-ਰਿਮੇ ਯੈਗਜੀਰਿਊਸਨ ਯੈਥਲੀਰੇਸਨ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦਾ ਰੋਈ ਯਯਿਰਾਰ ਨਹੀਂ ਮੀ, ਇਹ ਗੈਰ-ਤਥਦੀਲਯੋਗ-ਰੀ ਉਮੇ ਹੀ ਯਿਰਾਂ ਵਿਚਰਾਰ ਥਾਯਦ ਦੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਾਂ ਦੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਰਦਦਾ ਹੈ-ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਯਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਯਾ ਗਿਯਾ ਯਰਤੀਰ-ਯਰਾਥਤੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਯਰਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੀ ਤੋਂ ਥਾਯਦ ਵਿਰੇਤਾ ਦੁਯਾਰਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਰਿਮੇ ਵੀ ਚੀਜ ਦੁਯਾਰਾ ਥੰਨਿਹਯਾ ਗਿਯਾ ਹੋਵੇ।

S. S. ਨੇ 8 ਨਵੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਰੀ-ਯੈਥਮਨ ਡਿਰੀ ਯਰਾਥਤ ਰੀਤੀ, ਅਤੇ 8 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਯਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮਹਾ ਰਗਇਯਾ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਯਾਥਣੇ ਯਯਿਰਾਰ ਜੀ. ਅਤੇ ਯੈਲ. ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ, ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਰੀ-ਡੀਡ ਦੁਯਾਰਾ ਯਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਯਾਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਿਰੀ। ਜੀ. ਅਤੇ ਯੈਲ. ਨੇ ਜਮੀਨ ਦਾ ਰਬਜਾ ਯਰਾਥਤ ਰਰਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਥਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਲਈ ਯਰਜੀ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ। ਇਜਰਾਯ ਦੀ ਯਰਜੀ ਨੂੰ 13 ਯਰਤੂਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਇਸ ਯਾਯਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਰਿ ਯਰੀ-ਯੈਥਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਤਥਾਦਲੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੀ ਅਤੇ ਯੈਲ. ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦਾ ਰੋਈ ਯਯਿਰਾਰ ਨਹੀਂ ਮੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਥਾਯਦ S. S. ਨੇ ਰਬਜਾ ਯਰਾਥਤ ਰਰਨ ਲਈ ਯਮਲ ਵਿੱਚ ਯਰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਯਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜਾ ਅਤੇ ਥਾਰੀ ਦੇ ਯਰਤੀਰਾਤਮਰ ਰਬਜਾ ਯਰਾਥਤ ਰੀਤਾ। ਰਰਜਦਾਰਾਂ ਨੇ ਯਾਥਣੀਯਾਂ ਖੜ੍ਹੀਯਾਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਮੁਯਾਵਜੇ ਦਾ ਦਾਯਵਾ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਯੈਮ.ਯੈਮ. ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇਜਰਾਯ ਦੀ ਯਰਜੀ ਨੂੰ ਯਮੰਤੁਸਟ ਰਹਿ ਰੇ ਖਾਰਜ ਰਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜੀ. ਅਤੇ ਯੈਲ. ਨੇ ਫਿਰ 1948 ਵਿਚ ਵਿਰੀ-ਡੀਡ ਯਥੀਨ ਯਾਥਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਯਾਯਾਰ 'ਤੇ ਰਬਜੇ ਲਈ ਮੁਰੱਦਮਾ ਲਿਯਾਂਦਾ। ਥਰਯਾ ਯੱਥ ਇਹ ਮੀ ਰਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੋਈ ਵਿਰੀ ਨਹੀਂ ਮੀ, ਯਰ ਸਿਰਫ ਡਿਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦੇ ਯਯਿਰਾਰ ਦਾ ਤਥਾਦਲਾ ਮੀ ਅਤੇ ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਯਯਿਰਾਰ ਤਥਦੀਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਮੀ, ਇਹ ਗੱਦ ਹੇ ਗਿਯਾ ਮੀ, ਰਿ ਯੈਮ.ਯੈਮ. ਨੂੰ ਰਦੇ ਵੀ ਰਬਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਯਾ, ਸਿਵਲ ਯਰੇਮੀਜਰ ਰੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47, ਮੁਰੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਰ ਮੀ ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਰਮ, ਮਿਤੀ 13 ਯਰਤੂਬਰ 1945, ਰੈਜ ਜੂਡੀਰਾਟਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਯਾ ਗਿਯਾ ਮੀ। ਮੁਦਈਯਾਂ ਦੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀਯਾਂ ਯਦਾਲਤਾਂ ਦੁਯਾਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਯਾ ਮੀ। ਦੋਮੀਯਾਂ ਨੇ ਯਥੀਲ ਰੀਤੀ।

ਮੰਨਿਯਾ ਗਿਯਾ, (1) ਰਿ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੁਯਾਰਾ ਯੈਮ.ਯੈਮ. ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦਾ ਯਯਿਰਾਰ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਯਯਿਰਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਥੀ ਵੀ, ਭਾਵ 39 ਵਿੱਥੇ, 14 ½ ਥਿਸਵਾਮ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਤਥਾਦਲੇ ਦੁਯਾਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦਾ ਯਯਿਰਾਰ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ ਦੀ ਮਲਰੀਯਤ ਵੀ ਯਰਾਥਤ ਰੀਤੀ।

(2) ਰਿ ਯਾਰਡਰ XX, ਸਿਵਲ ਯਰੇਮੀਜਰ ਰੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯਰੀ-ਯੈਥਟਰ ਨੂੰ ਡਿਰਰੋਟਲ ਥੈਮੇ ਜਮਹਾ ਰਰਨ 'ਤੇ ਯਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਰੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯਰਭਾਵਤ ਰਰਨ ਲਈ ਰੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਯਾਜਿਟ ਤੋਂ ਥਾਯਦ ਉਸ ਰੇਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਯਯਿਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚੰਗਾ ਟਾਈਟਲ ਵਿਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਰਦਾ ਹੈ;

(3) ਰਿ ਅਜਿਹੇ ਯੂਰਵ-ਯਨੁਸਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਥਾਦਲਾ, ਉਸ ਸਥਦ ਦੇ ਯਰਥਾਂ ਦੇ ਯੰਦਰ ਡਿਰੀ-ਯਾਰਰ ਦਾ ਯਰਤੀਨਿਯੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਸਿਵਲ ਯਰੇਮੀਜਰ ਰੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਯਾ ਗਿਯਾ ਹੈ;

(4) ਰਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯਾਰਾ 47 ਸਿਵਲ ਯਰੇਮੀਜਰ ਰੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਰਿਯਾ ਨਹੀਂ ਗਿਯਾ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਯੈਮ.ਯੈਮ. ਦੇ ਗੱਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਰ ਸਰਦੇ ਸਨ;

(5) ਰਿ ਯਾਰਡਰ, ਮਿਤੀ 13 ਯਰਤੂਬਰ, 1945, ਚਲਾਇਯਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਯਰਵਾਹ ਰੀਤੇ ਥਿਨਾਂ ਰਿ ਉਹ ਗੁਰਮ ਸਹੀ ਮੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਗਲਤ:

- (6) ਜੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਮਕ ਰਬਜ਼ਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਮਰਦਾਰ ਰਾਹਵਾਈ ਹੈ ਅਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰਾਹਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਰਖ਼ਾਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਰਬਜ਼ੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇ ਹੋਰ; ਅਤੇ
- (7) ਕਿ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਸ਼ਾਮਲਾਮੀ ਖੱਤਰ ਬਨਾਮ ਚਿੰਨਨ ਅਮਾਰੀ (1), ਵਿਸਿਸਟ; ਨਾਦਿਰ ਅਲੀ ਸਾਹ ਬਨਾਮ. ਵਲੀ (2), ਹਦਾਇਤ ਉੱਲਾ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ (3), ਫਤਿਹ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ (4), ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਰ ਬਨਾਮ ਖਾਮੀ ਸ਼ਾਮ (5), ਸ਼ਾਮ ਨਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਖਾਲ (6), ਸ਼ਾਮ ਕਾਲੀ ਬਨਾਮ ਗੋਵਰਧਨ ਨਾਲ (7), ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਾਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ (8), ਗੋਰਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (9), ਸੁਬਾਹੀਆ ਗੌਡਨ ਬਨਾਮ ਸਮੀਆਨਾ ਗੌਡਨ (10), ਆਦਯ-ਨਾਥ ਖਟਰ ਬਨਾਮ ਕਿਰਮਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (11), ਸਾਧਾ ਕਿਰਮਨ ਚੰਦਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਬਹਾਦਰ (12), ਬੈਂਕ ਆਫ ਅੱਧਰ ਇੰਡੀਆ, ਲਿ. ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਬਰਟ ਹਰਕੁਲਸ ਸਕਿਨਰ (13), ਮੋਹਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਹਮੂਲ (14), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1952, ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਓ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 24 ਮਈ, 1950 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 24 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ ਰਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਧੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਟੇਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਥੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਧੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਭੰਡਾਰੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਰਾਫੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਿਗਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਮਨ ਨਾਲ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ 1944 ਨੂੰ 39 ਵਿੱਥੇ 14 ½ ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਾ ਸ਼ਾਮ, ਪਰਸ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਚਮਨ ਨਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਲੜਕਾ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ 8 ਨਵੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 18 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਗੰਡਾ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਨਾਡਲੀ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ, ਨੂੰ 15000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਯੀ.1 ਰਾਹੀਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੀ, ਅਰਥਾਤ, 39 ਵਿੱਥੇ 14 1/2 ਬਿਸਵੇ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ" ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਨੇ ਜੋ ਸੈਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਕਰਮ, ਆਨੀ ਕਿ, 10000/- ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਸਾ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ।

5 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ, ਗੰਡਾ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਨਾਡਲੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 4 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾ ਤਬਦੀਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਮੋਹਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਹਮੂਲ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਥਮਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣਦਾ ਦਾ ਰਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

15 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਨੇ ਇਜ਼ਰਾਯ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 16 ਜੂਨ ਨੂੰ ਰਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ 24 ਜੂਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੇਲੀਫ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 4, ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਮਕ ਰਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਜੁਲਾਈ 1945 ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਮਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 9, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਰੀ ਦਾ ਅਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ

ਨਿਰਣੇ-ਰਚਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰਾਹਨ ਦਿਖਾਇਆ। 10 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਖਾਦ ਅਤੇ ਖਾਦ ਲਈ ਮੁਕਾਵਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਖਾਰੀ ਦਾ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਦਾਰਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, "ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ" ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ "ਡਿੱਗਰੀ ਯਾਰਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੰਤੁਸਟ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸੀ।

14 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਜ਼ਰਾ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਵਾਰੰਟ 17 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 12 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸਟ ਰਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ 31 ਜੁਲਾਈ 1945 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ 15 ਜੁਲਾਈ 1946 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 18 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪੁਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਲਾਡਲੀ ਪਰਸਾਦ ਅਤੇ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਡਲੀ ਪਰਸਾਦ ਅਤੇ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਨੇ ਯਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਮਲ ਰਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਖਾਰੀ ਦਾ ਪੁਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। 9 ਮਈ 1947 ਨੂੰ, ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47 ਅਤੇ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ 1947 ਨੂੰ ਰਾਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 14 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਆਸਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ "ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਰਬਜ਼ਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਅਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 8 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਲਾਡਲੀ ਪਰਸਾਦ ਫਿਰ 13 ਦਸੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਰਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡੀਡ ਆਫ ਮੋਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਰਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47 ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਰਾਵਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2, ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945, ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰਤਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਉ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਹੁਣ ਨਿਰਣਾ-ਰਚਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਕਿ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਨਿਰਾਕਾਰਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਮਲ ਭੇਤਿਰ ਰਬਜ਼ਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਰੀ ਦੇ ਪੁਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯਾਰਾ 47 ਦੀ ਪੱਟੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯਾਰਾ 47 ਅਧੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47 (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਰਤੀਕਾਤਮਕ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1, ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਭਾਵ 39 ਵਿੱਚੋਂ 14 ½ ਬਿਸਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਪਤ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਬਜ਼ਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਾਈਟਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰਧੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਖਾਸ ਕਰ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"14 (1). ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਨੋਪਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਰਧੀ ਅਤੇ ਪੁਰਤੀਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਕਰੇਗਾ-

(a)

(ਬੀ) ਹਦਾਇਤ ਕਰੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦ-ਐਮੇ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਲਾਗਤਾਂ (ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਨਾਲ, ਯਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਖਿਕਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਖਰੀਦ-ਐਮੇ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ (ਜੋ ਕੋਈ ਹਨ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਹ ਰਮਾਮਾਮੀ ਖੱਤਰ ਬਨਾਮ ਬਿਨਨ ਅਮਾਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਆਖੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਖੱਤੀ ਦੇ ਉਬਾਲੇ ਨੈਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮਦਰਾਸ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਾਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦ-ਐਮੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਕਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਲਾਹੌਰ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਾਦਿਰ ਅਲੀ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਵਲੀ (2) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਖੱਸਟ ਤੋਂ 'ਤੇ ਦਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਖਰੀਦ-ਐਮੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਮਾ ਕੈਂਪਬੈਲ, ਜੋ. ਦੇ ਹਦਾਇਤ ਉੱਲਾ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ (3) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸੱਖਿਕਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਕਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਐਸਾ। ਲਾਹੌਰ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਤਿਹ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ (1) ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੱਖਿਕਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਰ ਬਨਾਮ ਖਾਮੀ ਸ਼ਾਮ (2) ਵਿਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਨਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਯਾਲ (3) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਕਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਥੀ. 1 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੰਖੱਤੀ ਨੂੰ ਵਧੀਕਾ ਟਾਈਟਲ ਖਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਦੀ ਯਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ 47 (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

47 (1) ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੁਟ ਦੁਆਰਾ"

ਯਾਰਾ 47 (1) ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 15 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ ਆਖਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੁਰਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 3 ਖਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਸੀ. ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਉਂਤਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਮੇਹਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਰਸੂਲ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਮਾ ਸੱਖਿਕਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗੁਰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਨਿਕਾਇਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਗੁਰਮ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਰੂਧ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਉਬਚੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਰਾ ਕੋਡ ਦੇ 47 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਖੱਸਟ ਹੈ। ਜੋ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ "ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ" ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਯਾਰਾ 47 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਯਾਰਾ 47 ਦੀ ਖੱਟੀ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਮੁਦਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਿਫਲੇ ਸਬਾਨ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਮਲ

ਭੋਤਿਕ ਰਬਜਾ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਦਾ ਖਰੀਦਾਰਾਤਮਕ ਰਬਜਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਖਰੀਦਾਰ ਆਯੋਗ ਰਾਹਵਾਈ ਲਈ ਯਿਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਮਲ ਭੋਤਿਕ ਰਬਜੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਖਰੀਦਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮੋ ਯਿਹ ਨੂੰ ਆਯੋਗ ਰਾਹਵਾਈ ਲਈ ਰਾਫੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਬਜਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਖਰੀਦਾਰ ਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਮ ਰਾਲੀ ਬਨਾਮ ਗੋਵਰਧਨ ਲਾਲ (1) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਮਲਾਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਨੈਸਨਲ ਬੈਂਕ (2) ਵਿੱਚ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਡਿਰੀ-ਯਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਾਰਾਤਮਕ ਰਬਜਾ ਨਿਰਏ-ਰਬਦਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦਾਰ ਰਬਜੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਰਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਜਜਮੈਂਟ-ਰਬਦਾਰ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੋਰਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਬਾਰੀਆ ਗੌਡਨ ਬਨਾਮ ਸਮੀਯਾ ਗੌਡਨ (4) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਯਾਰਾ 47 ਮੁਦਈ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਡਿਰੀ-ਯਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਾਰ ਖਰੀਦਾਰਾਤਮਕ ਰਬਜਾ ਗੁਣ ਤੌਰ ਨਿਰਏ-ਰਬਦਾਰ ਅਤੇ ਅਮਲ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ- ਖਰੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਯਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦਯਨਾਥ ਘਟਕ ਬਨਾਮ ਰਿਰਮਨ ਖਰਮਦ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਾਰੀ ਰੈਮਲ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਾਰਾਤਮਕ ਰਬਜਾ ਰਿਰਏਦਾਰ ਦੇ ਰਬਜੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਿਰਏ ਦਾ- ਰਿਦਦਾਤਾ ਨਿਰਏ-ਰਬਦਾਰ ਅਤੇ ਰਿਰਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰਬਜੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਾਰੀ ਫੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਯਾ ਰਿਰਮਨ ਚੰਦਰਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬਹਾਦਰ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸਿਥ ਦੁਆਰਾ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ ਰਿ ਬਚਾਅ ਖੱਬ ਨੇ ਰਬਜੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਰੀਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਯਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਰਿ ਰਬਜਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਯਾਰਾ 47 ਨੂੰ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀ ਟੋਕ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਰਿ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਯਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਅਮੰਤੁਸਟ ਰਹਿ ਰੇ ਖਾਰਜ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਰਿ ਸਾਮ ਸਰੂਥ, ਜਿਸ ਰੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੋਈ ਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਰਿਉਰਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਧਣੀ ਮਲਰੀਅਤ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਰੁਝ ਰਿਹਾ ਜਿਸਦਾ ਰੋਈ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਗ ਸਕਦਾ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਅੱਥਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲਮ ਸਰਿਨਰ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿ ਇੱਕ ਖਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਧਣੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਸਿਯਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਨਾ ਜੋ ਵੀ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਦੁਆਰਾ ਆਧਣੇ ਆਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਖਾਰਬਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਰਿ ਸਰੈਮ ਸਰੂਥ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਖਾਰਬਦ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਰੋਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਾਰੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰਬਜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਰਿ ਰੋਈ ਰਬਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰਿਉਰਿ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਨੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਰਿ ਉਹ ਇਜਰਾਅ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਖਾਰਜ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਰਿ-

(1) ਡਿਰੈਕਟਲ ਯੈਮੋ ਜਮ੍ਹਾ ਰਨ 'ਤੇ ਖਰੀ-ਐਂਥਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਖਰੋਮੀਜਰ ਰੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰੀਦਾਰ ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ;

(2) ਅਜਿਹੇ ਖਰਵ-ਖਰਬੰਧਰ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਵਲ ਖਰੋਮੀਜਰ ਰੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਬਦ "ਖਰੀਦਾਰੀ" ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(3) ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਮਲ ਰਬਜਾ ਖਰੀਦਾਰੀ ਰੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਦੇ ਖਰੀਦਾਰਾਤਮਕ ਰਬਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਏ-ਰਬਦਾਰਾਂ ਦਾ ਰਾਫੀ ਨਿਯਟਾਰਾ ਸੀ;

(4) ਇਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿ ਰਬਜਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(5) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਸੀ ਰਿ ਰਬਜਾ ਖਾਮ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(6) ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਰਾ 47 ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ

(7) ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਰੋਈ ਬਿਯਾਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਯਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਮ ਸਰੂਥ ਦਾ ਸੰਧਤੀ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਰਰਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted By: Gurpreet Singh, Translator.